

MIDEER PROMÍTAČÍ KOTOUČ S PŘÍBĚHEM - 3

O chlapci, který rozplakal vlka

O Perníčkovi

Pohádka o veliké řepě

Já chci jet do vesmíru

mideer

O CHLAPCI, KTERÝ ROZPLAKAL VLKA

Bylo, nebylo, v jedné malé vesničce žil mladý pastýř. Každý den chodíval se svými ovce na nedaleký kopec. Ovce se pásly a pastýř se tuze nudil. Přemýšlel a jednoho dne ho napadlo, že by si den mohl zpříjemnit nějakou lumpárnou. Napadlo ho, že si vystřelí z místních sedláků. Běžel k nim a vyděšeně křičel: pomóóoc, vlk! Vlk honí mé stádo ovcí. Sedláci uslyšeli volání, ihned všeho nechali a rozběhli se směrem k pastýři. V rukou drželi motyky a hrábě. Chtěli chlapci pomoci. Doběhli k chlapci a zjistili, že vlk nikde není. Chlapec se začal nahlas smát, že jsou sedláci hloupí, a že je napálil. Sedláci se vrátili zpět na pole. Byli velmi rozmrzelí z chlapcova chování. Druhého dne, pastýř opět s křikem běžel za sedláky. Pómóóoc, vlk, honí mé stádo ovcí. Sedláci opět rychle přiběhli na kopec. Znovu vlka nezahládli. Pastýř se opět začal hlasitě smát. Opětovně sedláky napálil. Sedláci rozmrzele opustili kopec a vrátili se do vesnice. Rozhodli se, že už chlapci nebudou věřit. O pár dní později, se objevil skutečný vlk. Chlapec rychle běžel z kopce dolů a volal na sedláky. Prosim pomozte mi. Vlk! Vlk honí mé stádo ovcí. Vlk opravdu přišel. Tentokrát však sedláci chlapci nevěřili. Ignorovali ho a dále pracovali na svém poli. Pastýř běžel zpátky a schoval se na strom. Vlk mezitím sežral většinu ovcí z jeho stáda.

O PERNÍČKOVÍ

Kdysi dávno spolu v jedné malé chaloupce žili dědeček a babička. Babička jednou chystala perníčky. Vyválala těsto a udělala dva plechy, ale pořád jí kousek těsta zbýval. Pomyslela si, že upeče perníkového panáčka. Ve chvíli, kdy chtěla perníček vložit na plech, panáček vyskočil a utíkal rychle pryč. Vrať se! Volala babička a rozběhla se za Perníčkem až na zahradu. Panáček se však babičce smál, že ho nikdy nedohoní. Já jsem Perníček, smál se panáček nahlas. Perníček běžel kolem pole, kde pobíhala prasátka. Stůj! Prasátka zachrochtala. Ty bys nám chutnal mnohem více než ty brambory. Perníček se však smál, že ho prasátka nedohoní. Běžel dále podél louky, kde se pásla kravička. Stůj! Zabučela kravička. Ty bys mi chutnal mnohem více než ta tráva. Perníček se však smál, že ho kravička nedohoní. Běžel dále podél cestičky, kde se pásli kůň. Stůj! Zařehotal kůň. Ty bys mi určitě chutnal více než tohle seno. Perníček se však smál, že ho koník nedohoní. Na konci cestičky tekla široký potok. Perníček musel zastavit. Byl sice skvělý běžec, ale plavat neuměl. V tu chvíli se objevila liška a pravila. Mohla bych ti pomoci. Ozvala se tichým hláskem. Dovol mi, abych ti mohla pomoci. Skoč mi na záda a já tě přenesu přes potok. Perníček neváhal a skočil lišce na záda. Liška bez váhání skočila do rychle tekoucí vody. Brzy se liška ozvala znovu. Voda je tady hlubší, skoč mi na hlavu, ať se nenamočíš. Perníček lišku poslechl. Brzy se liška ozvala znovu. Voda je tady ještě hlubší, skoč mi až na nos, ať se nenamočíš. Sotva Perníček vylezl na nos, liška se spokojeně usmála. Pohodila hlavou a Perníček vyletěl do vzduchu a pak spadl rovnou do otevřené liščí tlamy.

POHÁDKA O VELIKÉ ŘEPĚ

Žili, byli děd a bába. Jednoho dne děd zasadil řepu, která mu po čase vyrostla a byla převeliká. Snažil se ji vytáhnout. Tahal, tahal, ale nevytáhl. Přivolal si tedy na pomoc bábu. Bába se chytla dědka, dědek řepy a tahali, tahali, ale nevytáhli. Tak babka na pomoc přivolala vnučku. Vnučka se chytla babky, babka dědka, dědek řepy a táhli, táhli, ale nevytáhli. Tak vnučka zavolala psíka. Psík se chytl vnučky, vnučka babky, babka dědka, dědek řepy a táhli, táhli, ale nevytáhli. Tak psík zavolal na pomoc kočku. Kočka se chytla psíka, psík vnučky, vnučka babky, babka dědka, dědek řepy a táhli, táhli, a najednou řepa udělala „rup“ a byla venku. Setmělo se. Řepu si radostně odnesli domů.

JÁ CHCI JET DO VESMÍRU

Bylo, nebylo, v jednom lese žil malý medvídek jménem Pepa. Na svůj věk byl velmi zvědavý. Zajímalo ho snad vše co se dělo kolem něj. Jedné noci seděl se svým otcem medvědem venku pod širým nebem. Pepa tlakou ukázal na temnou oblohu a zeptal se otce: co to tak krásně září na obloze? Chtěl bych si zářivé světýlka prohlédnout blíže. Medvěd synkovi odpověděl, že je to vesmír, který je od nich velmi vzdálený. Pepa v tu chvíli vyskočil na tlapy a radostně zvolal, já chci jet do vesmíru! Jeho otec se na něj podíval a řekl mu, že je snílek a že to může zkusit. Pepa neváhal a rychle vylezl na žebřík. Žebřík byl, ale krátký. Uvědomil si, že stále není dostatečně vysoko, aby se mohl hvězd dotknout. Běžel rychle k blízkému kopci. Kopec se dotýkal mraků, ale stále nebyl dostatečně blízko k hvězdám. Radostí si povyskočil, ale ztratil rovnováhu a spadl z kopce přímo do řeky. Otec pro Pepu rychle skočil a zachránil ho. Odnosl ho domů. Pepa usnul. Zdál se mu krásný sen o tom, jak vyčerpaně leží na pláži. V tu chvíli se objevil astronaut. Zeptal se ho, zda by ho mohl vzít sebou do vesmíru. Astronaut s radostí řekl, že moc rád. Pepa byl velmi šťastný, podívá se do vesmíru. Astronaut splnil své slovo a vzal Pepu do vesmíru. Letěli velkou raketou. V tu chvíli se Pepa probudil. Uvědomil si, že to byl jen sen.

Vzory obrázků: 4 pohádky a 32 obrázků.

Návod

1. Odstraňte ochrannou pásku baterie, případně vložte baterie (3 kulaté baterie). Dbejte na správnou polaritu.
2. Zatáhněte závěsy.
3. Vyberte vhodné místo na promítání.
4. Do horní části svítilny vložte disk s požadovanou pohádkou (disk vložte tak, že odsunete šoupátko).
5. Zapněte svítilnu. Obraz zaostřete pomocí objektivu (otáčejte s ním).
6. Další obrázek pohádky přepněte otáčením disku. Příběh pohádky je uveden výše.
7. Konec promítání: vyndejte disk a vypněte svítilnu.

Poznámka: Pokud budete chtít vyměnit baterie, odšroubujte kryt baterie a baterie vyměňte.

Distributor

Sunnysoft s.r.o.
Kovanecká 2390/1a
190 00 Praha 9
Česká republika
www.sunnysoft.cz